

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 24 października 2019 r.

DIH-4.709.14.2019. TN

DECYZJA DIH-IV-11/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668) art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 20 sierpnia 2019 r. wniesionego przez Pana reprezentującego Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi nr 4/KC-ŻG/2019 z dnia 5 sierpnia 2019 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 40 000 zł (czterdzieści tysięcy PLN) z tytułu sześciokrotnego w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na niewidoczność w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 6 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz cen jednostkowych dla 2 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniu 21 sierpnia 2019 r. do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi, zwanego dalej „Łódzkim WIIH” wpłynęło odwołanie z dnia 20 sierpnia 2019 r., które zostało wniesione przez Pana reprezentującego Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi nr 4/KC-ŻG/2019 z dnia 5 sierpnia 2019 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 40 000 zł z tytułu sześciokrotnego w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na niewidoczność w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 6 środków spożywczych w

opakowaniach jednostkowych oraz cen jednostkowych dla 2 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych.

Decyzja Łódzkiego WIIH została doręczona Stronie w dniu 12 sierpnia 2019 r., natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 20 sierpnia 2019 r.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2019 r. Łódzki WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniach od 11 do 17 kwietnia 2019 r. na podstawie upoważnienia numer ŻG.8361.93.2019 z dnia 11 kwietnia 2019 r. inspektorzy Łódzkiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie „Biedronka” zlokalizowanym w Łodzi przy ul. Pomorskiej 58, należącym do Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie.

W trakcie kontroli sprawdzono przestrzeganie dat minimalnej trwałości i terminów przydatności do spożycia artykułów żywnościowych, sprawdzono prawidłowość masy jednostkowej jednego z produktów cukierniczych dokonując przeważenia produktu zakupionego w wyniku zakupu kontrolnego. W tym zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

W zakresie przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach kontrolą objęto 256 rodzajów artykułów żywnościowych takich jak: przetwory mięsne, przetwory drobiowe, wyroby garmazeryjne, wyroby cukiernicze, napoje bezalkoholowe, kawy i herbaty, koncentraty spożywcze, przyprawy, przekąski. W przypadku 8 środków spożywczych (3,1 % badanych artykułów) stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Dokonane w toku kontroli oględziny miejsc sprzedaży detalicznej wykazały, że przedsiębiorca w dniu 11 kwietnia 2019 r. nie uwidoczniał cen i cen jednostkowych dla 6 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych tj. dla: przyprawy do ziołowego kurczaka „Knorr” o masie 18g, przyprawy do mięsa mielonego „Knorr” o masie 18g, przyprawy do mięs „Knorr” o masie 18g, czekolady gorzkiej z solą morską „Lwicino” o masie 100g, czekolady gorzkiej o smaku mięty „Luxino” o masie 100g, paluszków Junior „Lajkonik” o masie 200g. Przedsiębiorca nie uwidoczniał cen jednostkowych dla 2 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych to jest dla kawy ziarnistej „Jacobs Kronung” o masie 500 g, oraz soku pomidorowego „Fortuna” o objętości 0,3 l.

Łódzki WIIH decyzją nr 4/KC-ŻG/2019 z dnia 5 sierpnia 2019 r. nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 40 000 zł z tytułu sześciokrotnego w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 6 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz cen jednostkowych dla 2 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych.

Od decyzji Łódzkiego WIIH wniósł odwołanie pełnomocnik przedsiębiorcy pismem z dnia 20 sierpnia 2019 r.

Prezes Urzędu zważył co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi

ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

W toku kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Poddano sprawdzeniu 256 rodzajów artykułów żywnościowych. W przypadku 8 środków spożywczych (3,1 % badanych artykułów) stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Stwierdzone nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli z dnia 11 kwietnia 2019 r. numer ŻG.8361.93.2019, załączniku numer 1: „Zestawienie produktów skontrolowanych w dniu 11 i 12.04.2019” oraz na zdjęciach zrobionych w toku kontroli.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów.

Stopień naruszenia obowiązków – został określony jako poważny, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych co spowodowało zaistnienie wątpliwości, co do możliwości porównania cen towarów przez konsumentów. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Poważny stopień naruszenia odnosi się do uchybień, do których należą przede wszystkim brak informacji o cenach towarów w odniesieniu do części towarów.

Nie uwidaczniając cen Strona pozbawiła konsumentów możliwości realizacji prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia ich możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zawarcia określonej umowy z określonym kontrahentem, a przez to ogranicza swobodę zawierania umów. Brak natomiast uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Same uwidocznione przy towarach ceny - jakkolwiek w przedmiotowej sprawie przy części towarów stwierdzono ich całkowity brak — bez uwidocznienia cen jednostkowych tych towarów, nie zapewniają jednoznacznej oraz niebudzącej wątpliwości informacji o wysokości tych cen.

W rozporządzeniu w sprawie uwidaczniania cen, mając na uwadze potrzebę zapewnienia dostępności informacji o cenie, określono sposób uwidaczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów (usług) oraz wskazano wykaz towarów, w przypadku których nie jest wymagane uwidocznienie ceny jednostkowej towarów (usług). Należy wskazać, że wymogu uwidaczniania cen jednostkowych, zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen nie stosuje się do towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży, towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach), towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach oraz produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, ze zm.). W tym przypadku żaden z tych wyjątków nie mógł być zastosowany, dla wyżej wymienionych towarów. Zgodnie z § 3 wyżej wymienionego rozporządzenia cenę umieszcza się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze bezpośrednio przy towarze lub w bliskości

towaru, którego dotyczy, a w szczególności na wywieszce, w cenniku, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Należy wskazać, że w przypadku czekolady gorzkiej z solą morską „Lwecino” o masie 100g oraz czekolady gorzkiej o smaku mięty „Liaino” o masie 100g, istniał obowiązek uwidocznienia zarówno ceny sprzedaży jak i ceny jednostkowej, gdyż art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen towarów stanowi, że tylko w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1 (np. 100 g), a w kontrolowanej placówce przedsiębiorca przy innych wyrobach {np. pralinach Ferrero Rocher Zając o masie 100 g, herbatnikach Mai tanki o masie 100 g) stosował cenę jednostkową w przeliczeniu na 1 kg.

W ocenie Prezesa Urzędu, poważny stopień naruszenia wiąże się z okolicznością, iż pakowane artykuły spożywcze przy których nie uwidoczniono cen sprzedaży ani cen jednostkowych mogą być w ten sam sposób oferowane do sprzedaży w innych sklepach należących do tej sieci sklepów na terenie całej Polski. Powtarzające się naruszenia w zakresie uwidaczniania cen, w tym naruszanie obowiązku w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych, w tym przypadku czekolady, kawy, czy przypraw, mogą stanowić technikę marketingową, polegającą na zamierzonym nierzetelnym działaniu w zakresie niedoinformowania klientów. Celem może być takie pozycjonowanie produktu w ofercie sprzedaży poprzez wzbudzenie w kliencie przeświadczenia, że kupuje produkt tańszy. Nie bez znaczenia jest fakt, że wykonane zdjęcia przez inspektorów Łódzkiego WIIH wskazują, że zakwestionowane towary znajdują się w ofercie „superceny”. W przypadku przypraw Knorr towary znajdowały się w pojemniku oznaczonym „supercena”, a czekolady bez uwidocznienia cen jednostkowych i ceny produktu były pozycjonowane obok innej czekolady Milka oznaczonej jako „supercena”.

Konsumenci dla 3,1 % towarów (objętych kontrolą) nie otrzymywali informacji o cenach, cenach jednostkowych w ogóle, co uniemożliwiało im dokonanie świadomego wyboru produktu w oparciu o to kryterium oraz porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze. Podkreślić należy, że celem regulacji w zakresie informowania o cenach jest poprawa ochrony interesów konsumenta oraz zdrowa konkurencja między przedsiębiorcami - motyw 1 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U L 80 z 18.03.1998 r. s. 27)., zwanej „dyrektywą 98/6/WE”. Tym samym obowiązkiem Strony było podanie informacji o cenach w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, dla wszystkich wyrobów, a Strona w przypadku 8 wyrobów tego obowiązku nie dopełniła,

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych towarów w jakiegokolwiek formie dostępnej dla kupującego poważnie naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym, przy ocenie niniejszej przesłanki Prezes Urzędu wziął pod uwagę wyniki dotychczas przeprowadzonych kontroli Strony w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Strona funkcjonuje na rynku od 2004 r. i była niejednokrotnie kontrolowana, zatem powinna wykazać się znajomością obowiązujących przepisów dotyczących prawidłowego

uwidaczniania cen i cen jednostkowych, istotnych z punktu widzenia ochrony praw i interesów konsumentów.

Łódzki WIIH stwierdził, że w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych przepisów po raz pierwszy przedsiębiorca w dniu 11 kwietnia 2019 r. po raz szósty naruszył przepisy art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Łódzki WIIH prowadził wobec przedsiębiorcy w tym czasie pięć postępowań, które zakończyły się wydaniem decyzji ostatecznych i nałożył na ich podstawie kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania obowiązków wskazanych w ustawie o informowaniu o cenach, to jest:

W dniu 27 kwietnia 2018 r. w sklepie „Biedronka” zlokalizowanym w Łodzi przy ul. Maratońskiej 93 przedsiębiorca po raz pierwszy nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach t z uwagi na nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 20 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz cen jednostkowych dla 9 środków spożywczych sprzedawanych luzem bądź w opakowaniach o zmiennej masie, co stanowiło podstawę do wydania decyzji Nr 12 / KC - ZG / 2018 z dnia 8 października 2018 r. nakładającej karę w wysokości 30.000 zł.

W dniu 17 lipca 2018 r. w sklepie „Biedronka” zlokalizowanym w Łodzi przy ul. Paradnej 39 przedsiębiorca po raz drugi nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach z uwagi na nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 11 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych, co stanowiło podstawę do wydania decyzji Nr 16/ KC - ŻG / 2018 z dnia 22 listopada 2018 r. nakładającej karę w wysokości 33.000 zł.

W dniu 10 września 2018 r. w sklepie „Biedronka” zlokalizowanym w Głownie przy ul. Sikorskiego 59 przedsiębiorca po raz trzeci nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach z uwagi na nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen 12 artykułów przemysłowych, co stanowiło podstawę do wydania decyzji Nr PU.KPC.6.2018 z dnia 31 grudnia 2018 r. nakładającej karę w wysokości 36.000 zł.

W dniu 24 stycznia 2019 r. w sklepie „Biedronka” zlokalizowanym w Konstancynie Łódzkim przy ul. Łaskiej 12 przedsiębiorca po raz czwarty nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach t z uwagi na nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 10 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz cen jednostkowych dla 3 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych, co stanowiło podstawę do wydania decyzji Nr 2 / KC - ŻG / 2019 z dnia 04 kwietnia 2019 r. nakładającej karę w wysokości 39.000 zł.

W dniu 15 marca 2019 r. w sklepie „Biedronka” zlokalizowanym w Kutnie przy ul. Grunwaldzkiej 3 przedsiębiorca po raz piąty nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach z uwagi na nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 27 asortymentów chemii gospodarczej i kosmetyków w opakowaniach jednostkowych, co stanowiło podstawę do wydania decyzji Nr 3 / KC - DSK / 2019 z dnia 14 czerwca 2019 r. nakładającej karę w wysokości 40.000 zł.

Z powyższego wynika, że w dniu 11 kwietnia 2019 r. w sklepie „Biedronka” zlokalizowanym w Łodzi przy ul. Pomorskiej 58, przedsiębiorca po raz szósty, naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Wszystkie kontrole poprzedzone były zawiadomieniami o zamiarze przeprowadzenia kontroli. W związku z powyższym, przedsiębiorca miał możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli.

Strona nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ustawy sześciokrotnie licząc od dnia pierwszego stwierdzenia nieprawidłowości to jest od kontroli przeprowadzonej w dniu 11 kwietnia 2018 r., a więc nie tylko wypełniła swym zachowaniem minimalny warunek co do ilości naruszeń obowiązków skutkujący możliwością wymierzenia kary w podwyższonej wysokości, ale go przekroczyła. Skumulowanie takiej ilości stwierdzonych naruszeń

obowiązków świadczy o tym, że Strona istotnie naruszyła i ograniczyła podstawowe uprawnienie konsumentów, to jest prawo do informacji o cenach towarów.

W ocenie Prezesa Urzędu, Strona nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności gospodarczej w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów, i nie wyeliminowała nieprawidłowości naruszających te prawa.

Niniejszy przypadek naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach jest szóstym przypadkiem w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Przebieg dotychczasowej działalności Strony stanowi okoliczność zaostrzającą wymiar kary.

Wielkość obrotu i przychodu – Biorąc pod uwagę trzeci czynnik wpływający na wymiar kary pieniężnej, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, Łódzki WIIH na podstawie posiadanej informacji o wielkości obrotów i przychodu uznał, że Strona wykracza poza kategorie przedsiębiorców przewidziane w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), tj. mikro-przedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców i należy do kategorii pozostałych przedsiębiorców. W związku z powyższym Organ wzięł pod uwagę okoliczność, że udział Strony w obrocie rynkowym jest jednym z największych, a wysokość kary w stosunku do obrotu stanowi ułamkową część procenta.

Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE, nakazuje, że kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez Organ pomocniczo.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 40 000 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji pełnomocnik Strony podniósł, co następuje:

- I. zarzut naruszenia art. 77 KPA, poprzez nieustalenie istotnych okoliczności mających znaczenie przy wysokości wymierzonej przez Organ I instancji kary pieniężnej;
- II. zarzut naruszenia art. 81 KPA poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów ustalając, że skarżąca dokonała istotnego naruszenia obowiązków przedsiębiorcy wynikający z ustawy o informowaniu o cenach;
- III. zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez przyjęcie, że niewykonanie przez Stronę obowiązków, o których mowa w art. 4 wskazanej ustawy, uzasadnia nałożenie na Stronę kary w najwyższej wysokości 40 000 złotych;

- IV. zarzut naruszenia art. 6 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie przez Organ I instancji rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej;
- V. zarzut naruszenia art. 8 dyrektywy 98/6/WE poprzez wymierzenie kary nieproporcjonalnej do ilości i wagi zaistniałych nieprawidłowości cenowych;
- VI. wnioski Strony
Pełnomocnik Strony wniósł zgodnie z art. 138 § 2 KPA o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Organ I instancji, a w przypadku stwierdzenia przez Organ II instancji braku podstaw do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, wniósł o wymierzenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Ad. I - III

Zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i zarzuty naruszenia art. 77 i 81 KPA

Strona podnosi zarzut naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez przyjęcie przez Organ I instancji, że niewykonanie przez Stronę obowiązków, o których mowa w art. 4 wskazanej ustawy, uzasadnia nałożenie na Stronę kary w wysokości 40 000 złotych oraz zarzut naruszenia art. 77 KPA poprzez nieustalenie istotnych okoliczności mających znaczenie przy wysokości kary pieniężnej wymierzonej przez Organ I instancji. Strona również podnosi zarzut naruszenia art. 81 KPA poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów ustalając, że skarżąca dokonała istotnego naruszenia obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę przepisami ustawy o informowaniu o cenach.

W ocenie Strony, stwierdzone uchybienia w zakresie uwidaczniania cen dotyczyły jedynie jednego kontrolowanego sklepu, a nie całej sieci placówek. Nieprawidłowości zostały niezwłocznie przez pracowników sklepu usunięte. Strona kwestionuje ocenę Organu I instancji, że naruszenie jest istotne, ponieważ brak informacji o cenach narusza podstawowe prawa konsumenta. Zdaniem Skarżącej to za mało, żeby uznać, że naruszenie było istotne, ponieważ nawet jednostkowe uchybienie narusza to prawo. Organ I instancji w ogóle nie odnosi się do skali i rozmiaru naruszenia przez Skarżącą. W szczególności nie wziął pod uwagę, że naruszenie dotyczyło poniżej 0,35% artykułów, które sprzedaje Skarżąca. Naruszenie było krótkotrwałe i nie było zamierzone przez Skarżącą. Ponadto artykuły były wyposażone w kod kreskowy, który umożliwiał odczytanie ceny na czytnikach kodów kreskowych. Biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności, zdaniem Skarżącej, naruszenie należało zakwalifikować jako znikome, więc wysokość tej kary jest również w ogóle nieadekwatna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes Urzędu informuje co następuje:

W swoim wyroku z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II OSK 2908/18 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł:

„O naruszeniu przez Organy norm zawartych w przepisach art. 7 i art. 77 § 1 KPA można mówić jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązkowi należytego wyjaśnienia sprawy Organ nie ustala faktów, czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy, czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa.”

Materiał dowodowy przez Organ pierwszej instancji został zebrany i rozpatrzony w sposób wyczerpujący, a fakty mające znaczenie dla załatwienia sprawy i zastosowania określonej normy prawa zostały w sposób prawidłowy ustalone.

Jednocześnie Prezes Urzędu wskazuje, iż z przepisu § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia o uwidacznianiu cen można wywieść, iż uwidacznianie cen przez przedsiębiorcę powinno nastąpić przed momentem udostępnienia danego towaru do sprzedaży konsumentowi, o czym

świadczy zdanie: „cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów”. Jakakolwiek inna wykładnia tego przepisu umożliwiająca przedsiębiorcy, uwidacznianie cen w miejscu, które nie jest ogólnodostępne lub nie jest dobrze widoczne dla konsumentów jest błędna. Powyższe oznacza, że w momencie zaproszenia do punktu sprzedaży konsumentów cena towaru powinna być uwidoczniiona. Tym samym, każde otwarcie punktu sprzedaży oznacza złożenie oferty konsumentowi i jest terminem wykonania obowiązku uwidaczniania cen. Niewykonanie tego obowiązku przed udostępnieniem towaru do sprzedaży skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej.

Dyrektywy wymiaru kary zostały określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. Jednostkowy charakter naruszenia jak i działanie przedsiębiorcy polegające na wyeliminowaniu nieprawidłowości w trakcie kontroli czy po kontroli nie wpisują się w dyrektywy wymiaru kary, do których należą stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Przywoływane przez pełnomocnika Strony okoliczności, polegające na niezwłocznym usunięciu nieprawidłowości nie są uwzględnione przez ustawodawcę w dyrektywach wymiaru kary za to naruszenie.

W swoim wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł:

„Norma sankcyjna ma w tym wypadku charakter związany. Przepis ten nakazuje bowiem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu”.

Odnosnie argumentu, że Organ nie wziął pod uwagę okoliczności, że Strona prowadzi sieć sklepów, Prezes Urzędu informuje, iż przy ocenie stanu faktycznego w sprawie, Organ kontroli nie może wypowiadać się co do działalności Strony w innych placówkach niż placówka kontrolowana. Przy ocenie przesłanki stopnia naruszenia obowiązków Organ odnosi się jedynie do asortymentu skontrolowanego w danej placówce. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach jak i przepisy wykonawcze do tej ustawy nie uwzględniają rozróżnienia na pojedyncze sklepy lub na sklepy działające w sieci. Obowiązek uwidocznienia towaru dotyczy każdego sklepu prowadzącego sprzedaż detaliczną. Podmiotem sankcjonowanym zgodnie z art. 6 ustawy o informowaniu o cenach jest przedsiębiorca, w tym przypadku jest to Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie.

Ponadto do dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie należy określenie procenta artykułów, które sprzedaje Skarżąca, tylko stopień naruszenia obowiązków.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach:

„Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów”.

Te wszystkie dyrektywy wymiaru kary zostały uwzględnione i szeroko omówione w zaskarżonej decyzji. Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych towarów w jakiegokolwiek formie dostępnej dla kupującego naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru.

Również prowadzenie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, który wskazuje klientom możliwość, a nawet obowiązek zapoznawania się z czynnikami cen, budzi

wątpliwości Prezesa Urzędu, ponieważ aktualne orzecznictwo wskazuje na nieprawidłowości w zakresie wykładni przepisów ustawy o informowaniu o cenach stosowanej przez przedsiębiorców, którzy stosują metodę odsyłania klientów do czytników cen.

W myśl wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18:

„ (...) możliwość skorzystania z czytników nie jest realizacją ustawowych obowiązków przedsiębiorcy, ponieważ "w interesie każdego kupującego leży bowiem natychmiastowe uzyskanie informacji o cenie nabywanego towaru, bez uciekania się do takich sposobów jak używanie umieszczonych w różnych punktach sklepu czytników (...)", co zresztą znajduje potwierdzenie w wyroku NSA w Warszawie z 7 grudnia 2001 r., sygn. III SA 2159/01. Wspomniany wyrok wydany został, co prawda na gruncie obowiązujących wcześniej przepisów, stanowić powinien jednak ogólną wskazówkę co do tego rodzaju sposobów informowania o cenach - alternatywnych do konkretnych wskazanych w przepisach. Ponadto w przypadku, gdy konsument będzie potrzebował porównać ceny kilku wyrobów znajdujących się na półce w celu wybrania najkorzystniejszej oferty, dla niektórych może być to fizycznie niemożliwe i wiązać się z koniecznością skorzystania z dodatkowej pomocy obsługi (...).”

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia art. 81 KPA, Prezes Urzędu informuje, że brzmi on następująco: *„Okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10 § 2”.*

W tym konkretnym przypadku Strona zarówno w I jak i w II instancji miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów. W ocenie Prezesa Urzędu, zarzut ten został niedoprecyzowany w treści odwołania. Prawdopodobnie Strona miała na myśli zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, określonej w art. 80 KPA. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów określony w art. 80 KPA.

W swoim wyroku z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt GSK198/18 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł:

„Organ administracji publicznej dokonuje ustaleń stanu faktycznego nie tylko opierając się na zgromadzonym materiale dowodowym, ale także na podstawie swobodnej oceny dowodów, o czym mowa w art. 80 k.p.a. Zawarta w przepisie tym istota swobodnej oceny dowodów sprowadza się do zapewnienia organowi prowadzącemu postępowanie możliwości badania sprawy (stanu faktycznego) i do swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zasada ta nie oznacza, że organ jest uprawniony do oceny dowodów według dowolnych kryteriów. Swoją ocenę w tej mierze obowiązany jest oprzeć na przekonujących podstawach i dać temu wyraz w uzasadnieniu decyzji. Rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych powinno być zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.”

W tym konkretnym przypadku Organ nie dokonał oceny dowodów według dowolnych kryteriów. Ustalenie okoliczności faktycznych było zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Powtarzające się naruszenia obowiązku uwidaczniania cen przez przedsiębiorcę na terenie całego województwa łódzkiego jak i na terenie całego kraju stanowią okoliczność obciążającą. Również kwestia pozycjonowania towarów w miejscu gdzie występuje oznaczenie „supercena” przy jednoczesnym braku oznaczenia ceną i ceną jednostkową, oraz argumentacja strony, że klienci mogli sprawdzić cenę w czytniku cen, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego może wskazywać na umiejętne wykorzystywanie technik marketingowych. Stosowanie przez stronę w/w technik oraz argumentacji stanowi okoliczność obciążającą.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzuty naruszenia art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach jak i zarzut naruszenia art. 77, 80, i 81 KPA są oczywiście bezzasadne.

Ad. IV i V

Zarzut naruszenia art. 6 ustawy o informowaniu o cenach i zarzut naruszenia art. 8 dyrektywy 98/6/WE

Pełnomocnik Strony podniósł zarzut naruszenia art. 6 ustawy o informowaniu o cenach i zarzut naruszenia art. 8 dyrektywy 98/6/WE poprzez wymierzenie przez Organ I instancji rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej.

W ocenie pełnomocnika Strony wysokości nałożonej kary - 40.000 zł można zarzucić bezpodstawność i dowolność wykraczającą poza uznanie administracyjne, biorąc pod uwagę praktykę Organu I instancji w zakresie wysokości nakładanych kar na terenie całego kraju. W ocenie skarżącej spółki Organ I instancji nie zastosował kary, która odpowiadałaby w sposób realny uchybieniem ze Strony skarżącej spółki. Co do zasady kara w tej wysokości powinna być wymierzana w bardzo poważnych przypadkach. Zastosowanie kary maksymalnej w przypadku nieuwidocznienia cen jedynie w przypadku 8 środków spożywczych, jest rażąco niewspółmierne oraz nieproporcjonalne w stosunku do niżej wskazanych decyzji, które skarżąca przedstawia dla wykazania, iż kara pieniężna w wysokości 40.000 zł odnosi się jedynie do skrajnych przypadków, a nie znikomych uchybień jak w przedmiotowej sprawie. Pełnomocnik przywołał w decyzję Śląskiego WIIH z dnia 4 lipca 2019 r. dotyczącą sklepu Biedronka położonego w miejscowości Ligota przy ul. Rolników 1, gdzie z uwagi na nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 71 asortymentów środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz ceny sprzedaży dla 8 środków spożywczych w opakowaniu jednostkowych, co stanowiło podstawę do wydania decyzji Nr KŻ-D-B.8361.15.2019/30DEC/19 z dnia 04 lipca 2019 r. Za te przewinienia nałożono karę w wysokości 40.000 zł. Niemniej jednak w stosunku do decyzji wydanej przez Łódzki WIIH z dnia 05 sierpnia 2019 r. powyższa decyzja Śląskiego WIIH z dnia 04 lipca 2019 r. wykazywała na uchybienia blisko dziesięciokrotnie większe niż te w omawianym odwołaniu. Dodatkowo ilość naruszeń w okresie 12 miesięcy była znacznie większa, ponieważ wynosiła 20, natomiast w zaskarżonej decyzji było to dopiero 6 naruszenie.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes Urzędu informuje co następuje:

Zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Odnosząc się do zarzutu nieproporcjonalności kary, to z reguły w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej proporcjonalność kar odnosi się do wielkości obrotu przedsiębiorcy a nie do wielkości naruszenia. Należy zwrócić uwagę, że nie bez przypadku w ustawie o informowaniu o cenach znajduje się dyrektywa wymiaru kary w postaci wysokości obrotu przedsiębiorcy. Proporcjonalność kary administracyjnej jest mierzona w stosunku do rozmiaru przedsiębiorstwa, określonego na podstawie osiągniętego przez nie całkowitego obrotu (patrz: pkt 192 uzasadnienia do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 stycznia 2017 r w sprawie C-625/13 P).

W ocenie Prezesa Urzędu, Strona nie rozróżnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, czyli w prawie krajowym, od funkcji kary, którą zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE kara wymierzona na podstawie prawa krajowego ma obowiązek spełnić. Do dyrektyw wymiaru kary należą: stopień naruszenia obowiązków dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, wielkość jego obrotów i przychodów. I te dyrektywy są uwzględnione przy miarkowaniu kary w zaskarżonej decyzji. Zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Art. 8 dyrektywy 98/6/WE jest adresowany do państw członkowskich, które mają obowiązek stosować takie środki, aby kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług były skuteczne,

proporcjonalne i odstrasżające. Nie ulega wątpliwości, że w tym konkretnym przypadku doszło do naruszenia obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów. W związku z powyższym, kara powinna spełniać swoją funkcję i powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Argumentacja Strony o braku proporcjonalności kary nie może zostać uwzględniona, ponieważ z żadnych przepisów prawa nie wynika, że proporcjonalność kary powinna być uzależniona od poziomu naruszenia, czy ilości asortymentu, czyli ilości towaru przeznaczonego do sprzedaży. Natomiast dyrektywą wymiaru kary jest stopień naruszenia obowiązków. Stopień naruszenia obowiązków może być wysoki lub niski. W tym konkretnym przypadku ustalono stopień naruszenia obowiązków jako wysoki, poważny. Wiąże się to z okolicznością, iż pakowane artykuły spożywcze przy których nie uwidoczniiono cen sprzedaży ani cen jednostkowych mogą być w ten sam sposób oferowane do sprzedaży w innych sklepach należących do tej sieci sklepów na terenie całej Polski. Powtarzające się naruszenia w zakresie uwidaczniania cen, w tym naruszanie obowiązku w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych, w tym przypadku czekolady, kawy, czy przypraw, mogą stanowić technikę marketingową, polegającą na zamierzonym nierzetelnym działaniu w zakresie niedoinformowania klientów. Prezes Urzędu zgodziłby się ze stanowiskiem Strony zawartym w odwołaniu, że naruszenie było krótkotrwałe i nie było zamierzone przez Skarżącą, gdyby nie miało charakteru powtarzającego się i miało charakter jednostkowy. Natomiast umieszczenie zakwestionowanych towarów, nawet w małej ilości w pobliżu towarów oznaczonych pojęciem „supercena”, lub w pojemniku oznaczonym „supercena” wskazuje na zamierzony, marketingowy charakter działań przedsiębiorcy. W następstwie tych działań, w odwołaniu pełnomocnik sugeruje, że przecież klienci mogli skorzystać z czytników. Powyższe budzi wątpliwości Prezesa Urzędu co do zamiaru przedsiębiorcy w zakresie realizowania obowiązku informowania o cenach.

W art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach jest mowa o stopniu naruszenia obowiązku i powyższa kwestia była analizowana w decyzji I instancji. Ponadto orzecznictwo unijne wskazuje na powiązanie pojęcia proporcjonalności kary z obrotem przedsiębiorcy. W tym konkretnym przypadku, ma miejsce sytuacja, że obrót przedsiębiorcy jest bardzo wysoki i kary nie spełniają swojej funkcji prewencyjnej, ponieważ przy bardzo wysokim obrocie, ich dotkliwość dla przedsiębiorcy jest znikoma. Dlatego też, dochodzi do zaburzenia poszczególnych funkcji kary, które mają charakter kumulatywny. W sytuacji, w której kara pieniężna za naruszenie obowiązku nie jest faktycznie proporcjonalna do obrotu, może dojść do zaburzenia poszczególnych funkcji kary na korzyść funkcji prewencyjnej. Ustawa o informowaniu o cenach nie rozróżnia przedsiębiorców na tych prowadzących działalność gospodarczą indywidualnie i na tych działających w sieci, gdzie obroty są bardzo wysokie i nawet najwyższy wymiar kary nie odstrasza przedsiębiorcy od dalszego naruszania prawa.

Prezes Urzędu ponownie zwraca uwagę, że cykliczność, notoryjność naruszania obowiązku informowania o cenach skutkuje przełożeniem funkcji kary na prewencję poprzez wymierzanie kary zbliżonej do górnego wymiaru kary. Z taką sankcją musi liczyć przedsiębiorca, chyba że podejmie działania polegające na odstąpieniu od cyklicznych i powtarzających się naruszeń prawa.

Odnosząc się natomiast do przywołanej w odwołaniu decyzji Śląskiego WIIH Nr KŻ-D-B.8361.15.2019/30DEC/19 z dnia 4 lipca 2019 r., w której pełnomocnik Strony porównuje sposób miarkowania kary oparty na wskazaniu większej ilości towarów, gdzie nie uwidoczniiono cen i cen jednostkowych, Prezes Urzędu informuje, że wskazana decyzja nie została przywołana w zaskarżonej decyzji i nie stanowiła podstawy do miarkowania kary w tym konkretnym przypadku. Ponadto samo przywołanie przez Stronę w/w decyzji może stanowić okoliczność obciążającą dla Strony, ponieważ świadczy o tym, że Strona nie realizuje obowiązku uwidaczniania cen nie tylko na terytorium województwa łódzkiego ale również na terytorium innych województw i naruszanie tego obowiązku odbywa się na terenie całego kraju, o czym Strona ma pełną wiedzę. Porównywanie kar nakładanych

na Stronę przez kolejnych wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej za naruszenie obowiązku informowania o cenach nie stanowi podstawy niniejszego postępowania. W szczególności zgodnie z dyrektywą odnoszącą się do miarkowania kary w postaci dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, duża ilość naruszeń na terytorium całego kraju stanowi okoliczność obciążającą dla Strony.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzut naruszenia art. 6 ustawy o informowaniu o cenach i zarzut naruszenia art. 8 dyrektywy 98/6/WE są oczywiście bezzasadne.

Ad. VI Wnioski Strony

Pełnomocnik Strony wniósł zgodnie z art. 138 § 2 KPA o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Organ I instancji, a w przypadku stwierdzenia przez Organ II instancji braku podstaw do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, wniósł o wymierzenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Prezes Urzędu stwierdza, że nie znajduje podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Organ I instancji w trybie art. 138 § 2 KPA. Ponadto, Prezes Urzędu nie znajduje podstaw do wymierzenia kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Prezes Urzędu ocenił również przesłanki do umorzenia postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu określone w art. 189f § 1 KPA i stwierdza, że nie znajdują one zastosowania w sprawie.

Zgodnie z art. 189f § 1 KPA Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony Organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszania prawa. Obydwie przesłanki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli zaistnienie tylko jednej przesłanki nie uprawnia Organu do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome a zawinienie Strony było ewidentne. Konsumenci pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen, a także cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. Kupujący postawieni w takiej sytuacji mogą zrezygnować z zakupów z powodu braku rzetelnej informacji o cenach. Tym samym. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa, a całościowa ocena zgodności z prawem działania Strony, która narusza obowiązek administracyjnoprawny jest niekorzystna dla Strony.

Na podstawie wiedzy Prezesa Urzędu posiadanej z urzędu, nie jest możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 2 KPA ponieważ uprzednie kary nakładane przez WII H w Łodzi za naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie spełniają celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. A wręcz przeciwnie, kary pieniężne nakładane na przedsiębiorcę dotychczasowo przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej na terenie Polski nie spełniały swojej funkcji prewencyjnej i nie odstraszały przedsiębiorcy od dalszego naruszania prawa, co stanowi okoliczność obciążającą a nie łagodzącą.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 KPA, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że notoryjne, powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 KPA Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez Organ drugiej instancji oceny, że decyzja Organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez Organ drugiej instancji. Prezes Urzędu przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez Organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Łódzki WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Kostrzynie, karę pieniężną w wysokości 40 000 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych towarów

Tym samym, decyzja Łódzkiego WIIH nr 4/KC-ŻG/2019 z dnia 5 sierpnia 2019 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.); § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departament Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Pan ...
reprezentujący Jeronimo Martins Polska S.A., ul. Żniwna 5, 62-025 Kostrzyn
Adres do doręczeń: Jeronimo Martins Polska S.A., Centrum Dystrybucyjne Sieradz, ul. Sosnowa
14, 98-200 Sieradz
2. a/a

Do wiadomości:

Łódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Łodzi